

L'inici d'una aventura

Lluís Pasqual presentarà pròximament al ministre de Cultura francès les línies fonamentals de futur del Teatre d'Europa. Si s'accepta l'informe serà confirmat en el càrrec de director de l'Odéon-Théâtre de l'Europe.

Passats els tres mesos de *prefiguració* del projecte, anunciats per Lluís Pasqual a finals d'estiu passat, el director teatral podria ser confirmat, en els pròxims dies, en el seu càrrec. Hem aprofitat la seva fugaç estada a Barcelona perquè ens en parli.

"Fins que no presenti l'informe no puc dir res. El que puc dir bàsicament és que és un informe amb una doble vessant: organitzativa, tècnica i pressupostària i, d'altra banda, amb unes línies artístiques definides. També que el Teatre d'Europa, en un 70%, serà un teatre de producció d'espectacles, quan fins ara només ho era en un 20%.

Fins ara, en un 90% ha estat pagat per l'estat francès i en un 10% pel Parlament Europeu. Intentaré que aquest tingui més pes a l'hora de possibilitar les produccions en altres llengües. No hi ha dubte que el Parlament Europeu és la representació d'una Europa rica. D'altra banda, l'Europa de la cultura fa molts anys que existeix. Jo, el que els demano són diners, i com més àmplia sigui la institució menys servituds concretes tindrà el Teatre d'Europa".

—*Vostè ha elaborat el seu projecte d'un teatre europeu en uns mesos en què els esdeveniments se superen a Europa d'un dia per l'altre. ¿De què serveixen aquests grans projectes?*

—El teatre ha de reflectir aquesta nova realitat: el mapa social europeu està canviant d'una manera enorme; els polítics són els primers

"Les crítiques que he rebut amb *Al vostre gust* m'han donat la benvinguda a França".

sorpresos. Això m'ha reafirmat una intuïció, és a dir, tinc la impressió que l'Europa del 92 que tenien dibuixada polítics i financers no els servirà per a res. Això reforça la idea de llibertat que ha de tenir la realitat artística per a reflectir una realitat externa, social.

En el teatre i el món de l'espectacle també es fan les coses a molt llarg termini; jo mateix tinc contractes per al 93. És veritat que aquests grans canvis m'han dificultat la feina a l'hora d'elaborar l'informe, però també és cert que el teatre passa un

sinó de contrast d'idees. Ni un projecte ni l'altre impliquen ni exclusivitats ni interferències.

—*¿I, què en diu Vitez (director de la Comédie Française), que fins ara ocupava també l'Odéon, dels projectes del Teatre d'Europa?*

—A partir de l'1 de març la Comédie deixa d'estar a l'Odéon. Vitez ja havia declarat que necessita una segona sala de característiques diferents a l'Odéon.

—*Li ho pregunto perquè ens consta que, quan els creadors teatrals francesos en general s'assabentaren del seu futur nomenament, es va crear un clima general com de rebuig.*

—A França em coneixen artísticament —jo he fet sis espectacles a França—, però no des del punt de vista de gestió. El que passa és que l'Odéon és un teatre magnífic i molt emblemàtic. Hi ha unes vint persones disposades a dirigir-lo i unes deu d'elles es creuen amb dret a fer-ho. De tota manera, amb les crítiques que he rebut amb *Al vostre gust* (estrenada fa mes i mig a la Comédie) m'han donat la benvinguda. Tot això és una aventura extraordinària per a mi, però plena d'incògnites.

—*¿I per quan la primera obra dirigida per vostè en la nova etapa de l'Odéon-Teatre d'Europa?*

—Serà la pròxima temporada, passat l'estiu. Cal acabar de definir-ho tot i, a més, el mes de maig vinc a Barcelona a dirigir una obra al Lliure.

Blanca Lucas

moment històric en què necessita un suport econòmic de la societat i jo el faig servir, se'n digui CDN (Centro Dramático Nacional) o se'n digui Teatre d'Europa.

—*¿Ens podria aclarir les diferències fonamentals entre el Teatre d'Europa i la recentment constituïda per Strehler Unió de Teatre s Europeus?*

—L'Odéon és un teatre, un lloc de producció d'espectacles. La UTE és una "incògnita associativa", ho ha dit el mateix Strehler. No és un lloc de producció d'espectacles